

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

GOVERNMENT COLLEGE FOR WOMEN (AUTONOMOUS) KUMBAKONAM

DEPARTMENT OF ECONOMICS
B.A. ECONOMICS – IIIrd Year
FISCAL Economics
Sub Code : 18ECC508
Study Material

Course Teacher : **Dr. A.Jayakodi**

Assistant Professor of Economics

Mail Id : jayakodi1973@gmail.com

Cell : 9486564189

CORE COURSE – VIII
FISCAL ECONOMICS

Objectives:

1. To create Knowledge about revenue and expenditure of State and Control Government.
2. To make the student aware of the concepts in fiscal economics.

MODULE – I : INTRODUCTION

Nature and scope of fiscal Economics – importance – Public Finance and Private Finance – Principles of Maximum Social Advantage.

MODULE – II : PUBLIC REVENUE

Public Revenue – Revenue – meaning – Sources of Public Revenue – Tax Revenue and Non – tax Revenue – Objectives – Canons of Taxation – Direct Tax – Income Tax – Indirect Tax – Sales Tax – Methods of taxation – Shifting, Impact and incidence of Taxation – Effects of Taxation.

MODULE – III PUBLIC EXPENDITURE

Public Expenditure – meaning – Causes – Public and private Expenditure – Canons – Effects and control of public Expenditure – Budget – Meaning – Types – Balanced and Unbalanced Budget – Performance Budget – Zero based Budget.

MODULE – IV PUBLIC DEBT

Public Debt – meaning – Causes of Public Debt – Sources of Public debt- Effects of Public – debt – internal debt – external debt – Redemption of Public debt.

MODULE – V : FEDERAL FINANCE

Meaning – Principles – Problems of central and state relationship – Local Finance – Fiscal Policy – Meaning – definition – Objectives – instruments – uses – limitations.

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

TEXT BOOKS:

1. Sundaram K.P.M – Fiscal Economics
2. Loganathan .V – Public Finance
3. Sankaran. K. – Public Finance

REFERENCE BOOKS:

1. Dalton – Public Finance
2. Hicks – Public Finance
3. Musgrave & Musgrave – Theory and Practice of Public Finance

Module – III Public Expenditure

பொதுச் செலவு

1. பொருள்

பொதுச் செலவு என்பது ஒரு நாட்டின் மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்களால் ஏற்படும் அரசாங்க செலவினங்களைக் குறிக்கிறது.

பொதுச் செலவு என்பது அரசாங்க செலவினங்களைக் குறிக்கிறது. இதற்கு மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகள் காரணமாகின்றன. பொதுச் செலவினம் மக்களின் நலனுக்காகவும், குறிப்பாக வளரும் நாடுகளில் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்காகவும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மக்களின் கூட்டு சமூக விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்ய மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் போன்ற பொது அதிகாரிகள் செய்த செலவு பொது செலவு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

2. வரையறை

பொது செலவினங்களை வரையறுக்கலாம், "மக்களின் கூட்டு சமூக விருப்பங்களை பூர்த்தி செய்ய மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் போன்ற பொது அதிகாரிகள் செய்த செலவு பொது செலவு என்று அழைக்கப்படுகிறது."

3. பொது செலவினங்களின் வகைப்பாடு பின்வருமாறு:

1. நன்மையின் அடிப்படையில் வகைப்பாடு:

கோன் மற்றும் பிளென் ஆகியோர் பொதுச் செலவுகளை நன்மை அடிப்படையில் நான்கு வகுப்புகளாக வகைப்படுத்தியுள்ளனர்:

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

பொதுச் செலவுகள் ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்திற்கும் பயனளிக்கும், எ.கா., பொது நிர்வாகம், பாதுகாப்பு, கல்வி, பொது சுகாதாரம், போக்குவரத்து ஆகியவற்றுக்கான செலவு.

அ (சில நபர்களுக்கு ஒரு சிறப்பு நன்மையையும் அதே நேரத்தில் முழு சமூகத்திற்கும் பொதுவான நன்மையையும் வழங்கும் பொதுச் செலவுகள், எ.கா .நீதி நிர்வாகம் போன்றவை.

ஆ (பொதுச் செலவுகள் குறிப்பிட்ட நபர்கள் மற்றும் மறைமுகமாக ஒட்டுமொத்த சமூகத்திற்கும் நேரடியாக பயனளிக்கின்றன, எ.கா .சமூக பாதுகாப்பு, பொது நலன், ஓய்வூதியம், வேலையின்மை நிவாரணம் போன்றவை.

ச) சில தனிநபர்களுக்கு சிறப்பு நன்மை அளிக்கும் பொதுச் செலவுகள், எ.கா., ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலுக்கு வழங்கப்படும் மானியம்.

2. செயல்பாட்டின் அடிப்படையில் வகைப்பாடு:

ஆடம் ஸ்மித் பின்வரும் முக்கிய குழுக்களில் அரசாங்கத்தின் செயல்பாடுகளின் அடிப்படையில் பொதுச் செலவுகளை வகைப்படுத்தினார்:

அ) பாதுகாப்பு செயல்பாடுகள்: இந்த குழுவில் குடிமக்களின் பாதுகாப்பிற்காகவும், வெளிப்புற படையெடுப்பு மற்றும் உள் கோளாறுகளிலிருந்து பாதுகாக்கவும், எ.கா., பாதுகாப்பு, பொலிஸ், நீதிமன்றங்கள் போன்றவற்றிற்காக செய்யப்படும் பொதுச் செலவுகள் அடங்கும்.

ஆ) வணிகச் செயல்பாடுகள்: இந்த குழுவில் வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் வளர்ச்சிக்கு ஏற்படும் பொதுச் செலவுகள் அடங்கும், எ.கா., போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு வழிமுறைகளின் வளர்ச்சி போன்றவை.

c) அபிவிருத்தி செயல்பாடுகள்: இந்த குழுவில் அபிவிருத்தி உள்கட்டமைப்பு மற்றும் தொழில்துறைக்கான பொதுச் செலவுகள் அடங்கும்.

அரசாங்க செலவினங்கள் அதிகரிப்பதற்கான காரணங்கள்

நவீன அரசு ஒரு நலன்புரி அரசு. ஒரு நலன்புரி மாநிலத்தில், சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் என அரசாங்கம் பல செயல்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இந்த நடவடிக்கைகள் பொது செலவினங்களை அதிகரிக்க காரணமாகின்றன.

1. மக்கள் தொகை வளர்ச்சி

கடந்த 67 ஆண்டு காலத் திட்டத்தின் போது, இந்தியாவின் மக்கள் தொகை 1951 இல் 36.1 கோடியிலிருந்து 2011 ல் 121 கோடியாக உயர்ந்துள்ளது .மக்கள்தொகை வளர்ச்சிக்கு சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி, சட்டம் ஒழுங்கு போன்றவற்றில் பாரிய முதலீடு தேவைப்படுகிறது .இளம் மக்களுக்கு அதிக செலவு தேவைப்படுகிறது கல்வி இளைஞர் சேவைகள், வயதான மக்களுக்கு முதியோர் ஓய்வூதியம், சமூக பாதுகாப்பு மற்றும் சுகாதார வசதிகள் போன்ற பரிமாற்றக் கொடுப்பனவுகள் தேவைப்படுகின்றன.

2. பாதுகாப்பு செலவு

திட்டமிடல் காலத்தில் இந்தியாவில் பாதுகாப்பு செலவினங்களில் பாரிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பு உபகரணங்களை நவீனமயமாக்குவதால் பாதுகாப்பு செலவுகள் பெருமளவில் அதிகரித்து வருகின்றன. 1990-91ல் அரசாங்கத்தின் பாதுகாப்பு செலவு, 8 10,874 கோடியாக இருந்தது, இது 2018-19ல் கணிசமாக 95 2,95,511 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது.

3. அரசு மானியங்கள்

உணவு, உரங்கள், முன்னுரிமைத் துறை கடன் வழங்குவதற்கான வட்டி, ஏற்றுமதி, கல்வி போன்ற பல பொருட்களுக்கு இந்திய அரசு மானியங்களை வழங்கி வருகிறது. பெருமளவில் மானியங்கள் இருப்பதால், பொதுச் செலவு பல மடங்கு அதிகரித்துள்ளது.

1990-91ல் மத்திய அரசு மானியங்களுக்கான செலவு 81 9581 கோடியாக இருந்தது, இது 2018-19ல் in 2, 29,715.67 கோடியாக கணிசமாக அதிகரித்தது. இது தவிர, கார்ப்பரேட் துறைகளும் lakh 5 லட்சம் கோடிக்கு மேல் மானியங்களை) சலுகைகள் (பெறுகின்றன.

4. கடன் சேவை

உள் மற்றும் வெளி மூலங்களிலிருந்து அரசாங்கம் பெருமளவில் கடன் வாங்கி வருகிறது, இதன் விளைவாக, கடன் சேவைக்கு அரசாங்கம் பெரும் தொகையை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும்.

மத்திய அரசின் வட்டி செலுத்துதல் 1990-91ல், 500 21,500 கோடியிலிருந்து 2018-19ல் 2018 5, 75,794 கோடியாக அதிகரித்துள்ளது.

5. அபிவிருத்தி திட்டங்கள்

நீர்ப்பாசனம், இரும்பு மற்றும் எஃகு, கனரக இயந்திரங்கள், மின்சாரம், தொலைத்தொடர்பு போன்ற பல்வேறு மேம்பாட்டு திட்டங்களை அரசாங்கம் மேற்கொண்டு வருகிறது. அபிவிருத்தி திட்டங்களில் பெரும் முதலீடு அடங்கும்.

6. நகரமயமாக்கல்

நகரமயமாக்கலில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது. 1950-51 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 17% மக்கள் நகர்ப்புறத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இப்போது நகர்ப்புற மக்கள் தொகை சுமார் 43% ஆக உயர்ந்துள்ளது. ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான 54

நகரங்கள் உள்ளன. நகரமயமாக்கலின் அதிகரிப்புக்கு சட்டம் ஒழுங்கு, கல்வி மற்றும் குடிமை வசதிகள் குறித்து அதிக செலவு தேவைப்படுகிறது.

7. தொழில்மயமாக்கல்

அடிப்படை மற்றும் கனரக தொழில்களை அமைப்பது ஒரு பெரிய மூலதனம் மற்றும் நீண்ட கர்ப்ப காலம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது. திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில் இத்தகைய தொழில்களைத் தொடங்குவது அரசாங்கம்தான். வளர்ந்த நாடுகளுக்கு போக்குவரத்து, தகவல் தொடர்பு, மின்சாரம், எரிபொருள் போன்ற உட்கட்டமைப்புகள் தேவை.

8. மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கான உதவித்தொகையை அதிகரித்தல்

இயற்கை பேரழிவுகளைச் சந்திக்க மாநில மற்றும் யூனியன் பிரதேசங்களுக்கு உதவி வழங்குவதில் மிகப்பெரிய அதிகரிப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

9. திட்டமிடல் விளைவு :

குறைந்த வளர்ச்சியடைந்த பொருளாதாரத்தில், நாட்டின் வளர்ச்சிக்கான பொருளாதார திட்டத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. ஒரு திட்டமிட்ட பொருளாதாரத்தில், பொதுத்துறை தனது பங்கை விரிவுபடுத்தும்போது, பொதுச் செலவுகள் அதிகரித்து வரும் போக்கைக் காட்டுகின்றன.

10. போக்குவரத்து மற்றும் தொடர்புகளின் வளர்ச்சி :

வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகத்தின் விரிவாக்கத்துடன், அரசு விரைவான மற்றும் திறமையான போக்குவரத்து முறையை வழங்க வேண்டும் மற்றும் பராமரிக்க வேண்டும். போக்குவரத்து ஒரு பொது பயன்பாடாக இருப்பதால், அரசு அதை மலிவாகவும் வழங்க வேண்டும். எனவே, ரயில் மற்றும் பயணிகள் போக்குவரத்து தேசியமயமாக்கப்பட்டுள்ளது.

11. பணவீக்கம் :

உயரும் விலைகளுடன், அரசாங்கம் அதன் செயல்பாடுகளைச் செய்வதற்கும் பொதுப் பொருட்களின் விநியோகத்தை அப்படியே பராமரிப்பதற்கும் பொதுச் செலவுகளை அதிகரித்துக்கொண்டே இருக்க வேண்டும்

12. வருமான நெகிழ்ச்சி மற்றும் தனிநபர் வருமானத்தில் அதிகரிப்பு :

மஸ்கிரேவின் கூற்றுப்படி, தேசிய வருமானத்தில் பொது செலவினங்களின் உயரும் பங்கு தனிநபர் வருமான உயர்வுடன் தொடர்புடையது.

ஆக, ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் தனிநபர் வருமானத்தின் அதிகரிப்பு பொதுச் செலவுகளில் ஒப்பீட்டளவில் உயரக்கூடும். ஏனென்றால், தனிநபர் வருமானம் அதிகரிப்பதன் மூலம் பொதுப் பொருட்களுக்கான தேவை விரிவடைகிறது. வழக்கமாக, இது பிந்தையதை விட வேகமாக உயரும்.

பொது செலவினத்தின் தேவை

நவீன பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் பொதுச் செலவுகள் முக்கிய பங்கு வகிக்க வேண்டும். இது பொருளாதார வளர்ச்சியை துரிதப்படுத்தவும் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தவும் உதவுகிறது. பொதுச் செலவு பின்வருமாறு பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க முடியும்: -

முக்கியத்துவம்

1. விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க.
2. வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகத்தை மேம்படுத்துவதற்காக.
3. கிராம அபிவிருத்தியை மேம்படுத்துவதற்காக
4. சீரான பிராந்திய வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்க
5. விவசாய மற்றும் தொழில்துறை துறைகளை அபிவிருத்தி செய்ய

6. சமூக-பொருளாதார மேல்நிலைகளை உருவாக்க எ.கா. சாலைகள், ரயில்வே, மின்சாரம் போன்றவை.
7. நிலக்கரி, எண்ணெய் போன்ற கனிம வளங்களை சுரண்டுவதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும்.
8. கூட்டு விருப்பங்களை வழங்குவதற்கும் சமூக நலனை அதிகரிப்பதற்கும்.
9. முழு - வேலைவாய்ப்பை ஊக்குவிக்கவும், விலை ஸ்திரத்தன்மையை பராமரிக்கவும்.
10. வருமானத்தின் சமமான விநியோகத்தை உறுதி செய்ய.

பொது செலவினங்களின் முக்கிய நோக்கங்கள்

1. சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் நீதியின் நிர்வாகம்.
2. பொலிஸ் படையை பராமரித்தல்.
3. இராணுவத்தை பராமரித்தல் மற்றும் பாதுகாப்பு பொருட்களுக்கான ஏற்பாடு.
4. வெளிநாடுகளில் தூதர்களின் பராமரிப்பு.
5. பொது நிர்வாகம்.
6. பொதுக் கடனுக்கான சேவை.
7. தொழில்களின் வளர்ச்சி.
8. போக்குவரத்து மற்றும் தகவல்தொடர்பு வளர்ச்சி.
9. பொது சுகாதாரத்திற்கான ஏற்பாடு.
10. சமூக பொருட்களின் உருவாக்கம்.

பொது செலவின வகைகள்- :

பொதுச் செலவினங்களை வகைப்படுத்துவது என்பது அரசாங்கம் செலவினங்களைச் செய்யும் வெவ்வேறு பொருட்களின் முறையான ஏற்பாட்டைக் குறிக்கிறது. பொது செலவினங்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

1) மூலதனம் மற்றும் வருவாய் செலவு:

அரசாங்கத்தின் மூலதனச் செலவு என்பது அந்தச் செலவைக் குறிக்கிறது, இதன் விளைவாக நிலையான சொத்துக்கள் உருவாகின்றன. அவை முதலீட்டு வடிவத்தில் உள்ளன. அவை பொருளாதாரத்தின் நிகர உற்பத்தி சொத்துக்களை சேர்க்கின்றன. மூலதன செலவினம் வளர்ச்சி செலவு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இது பொருளாதாரத்தின் உற்பத்தி திறனை அதிகரிக்கிறது. இது ஒரு முதலீட்டு செலவு மற்றும் மீண்டும் மீண்டும் செய்யப்படாத வகை செலவு ஆகும். எ.கா. செலவு - விவசாய மற்றும் தொழில்துறை மேம்பாடு, நீர்ப்பாசன அணைகள், பொது நிறுவனங்கள் போன்றவை அனைத்தும் மூலதன செலவுகள் வருவாய் செலவுகள் என்பது சிவில் நிர்வாகம், பாதுகாப்புப் படைகள், பொது சுகாதாரம் மற்றும் கல்வி, அரசு இயந்திரங்களை பராமரித்தல் போன்றவற்றில் செய்யப்படும் தற்போதைய அல்லது நுகர்வுச் செலவுகள் ஆகும்.

2) அபிவிருத்தி மற்றும் அபிவிருத்தி அல்லாத செலவுகள் / உற்பத்தி மற்றும் உற்பத்தி அல்லாத செலவு:

உள்கட்டமைப்பு மேம்பாடு, பொது நிறுவனங்கள் அல்லது விவசாயத்தின் வளர்ச்சி ஆகியவை பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி திறனை அதிகரிக்கும் மற்றும் அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தை கொண்டு வருகின்றன. இதனால் அவை உற்பத்திச் செலவு என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. பொருளாதார வளர்ச்சி வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் அனைத்து செலவினங்களும் வளர்ச்சி செலவுகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. உற்பத்தி செய்யாத (அபிவிருத்தி அல்லாத) செலவினம் எந்தவொரு வருமானத்தையும் ஈட்டாத செலவினங்களைக் குறிக்கிறது. வட்டி செலுத்துதல், சட்டம் ஒழுங்குக்கான செலவு, பொது நிர்வாகம் போன்ற செலவுகள் எந்தவொரு உற்பத்திச் சொத்தையும் உருவாக்க வேண்டாம், இது அரசாங்கத்திற்கு வருமானத்தைக் கொண்டுவருகிறது,

அத்தகைய செலவுகள் உற்பத்தி செய்யாத செலவுகள் என வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

3) இடமாற்றம் மற்றும் அல்லாத பரிமாற்ற செலவு:

பரிமாற்ற செலவினம் என்பது உண்மையான வளங்களின் அதாவது பரிமாற்றம் இல்லை, அதாவது பொருட்கள் அல்லது சேவைகளுக்கு எதிரான செலவினங்களைக் குறிக்கிறது. இத்தகைய செலவினங்களில் பொதுச் செலவுகள் அடங்கும்: - தேசிய பழைய ஓய்வூதியத் திட்டம், வட்டி செலுத்துதல், மானியங்கள், வேலையின்மை கொடுப்பனவுகள், பலவீனமான பிரிவினருக்கான நலன்புரி சலுகைகள் போன்றவை. இத்தகைய செலவினங்களைச் செய்வதன் மூலம், அரசாங்கத்திற்கு ஈடாக எதுவும் கிடைக்காது, ஆனால் அது மக்களின் நலனை சேர்க்கிறது , குறிப்பாக சமூகத்தின் பலவீனமான பிரிவுகளுக்கு. இத்தகைய செலவினங்கள் சமுதாயத்திற்குள் பண வருமானத்தை மறுபகிர்வு செய்கின்றன.

பரிமாற்றம் அல்லாத செலவினம் அந்த செலவினத்துடன் தொடர்புடையது, இதன் விளைவாக வருமானம் அல்லது வெளியீட்டை உருவாக்குகிறது. பரிமாற்றமற்ற செலவில் வளர்ச்சி மற்றும் வளர்ச்சி அல்லாத செலவுகள் ஆகியவை அடங்கும், இதன் விளைவாக நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ உற்பத்தியை உருவாக்குகிறது. பொருளாதார உள்கட்டமைப்பு (மின்சாரம், போக்குவரத்து, நீர்ப்பாசனம் போன்றவை), சமூக உள்கட்டமைப்பு (கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் குடும்ப நலன்), உள் சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் பாதுகாப்பு, பொது நிர்வாகம் போன்றவை. இத்தகைய செலவினங்களைச் செய்வதன் மூலம், அரசாங்கம் பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு ஆரோக்கியமான சூழலை உருவாக்குகிறது.

4) திட்டம் மற்றும் திட்டமற்ற செலவு

தற்போதைய ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு திட்டச் செலவு செய்யப்படுகிறது. 2009-10 ஆம் ஆண்டில், மத்திய அரசின் திட்ட செலவு மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 5.3% ஆகும். போக்குவரத்து, கிராம அபிவிருத்தி, தகவல் தொடர்பு, விவசாயம், எரிசக்தி, சமூக சேவைகள் போன்றவற்றுக்கு திட்டச் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன.

ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் சேர்க்கப்படாத அந்த நடவடிக்கைகளுக்கு திட்டமற்ற செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன. அபிவிருத்தி மற்றும் அபிவிருத்தி அல்லாத செலவுகள் இதில் அடங்கும். இதில் பின்வருவன அடங்கும்: - பாதுகாப்பு, மானியங்கள், வட்டி செலுத்துதல், பராமரிப்பு போன்றவை

5) பிற வகைப்பாடு

திருமதி ஹிக்ஸ் அரசாங்கத்தின் கடமைகளின் அடிப்படையில் பொதுச் செலவுகளை வகைப்படுத்தினார். இது பின்வருமாறு:

A) பாதுகாப்பு செலவு:

இது பாதுகாப்பு உபகரணங்கள், ஊதியங்கள் மற்றும் ஆயுதப்படைகள், கடற்படை மற்றும் விமானப்படை போன்றவற்றின் செலவுகள் ஆகும். இது வெளிப்புற ஆக்கிரமிப்பிலிருந்து நாட்டின் குடிமக்களுக்கு பாதுகாப்பை வழங்க அரசாங்கத்தால் செய்யப்படுகிறது.

b) சிவில் செலவு:

சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு மற்றும் நீதியின் நிர்வாகத்தை பராமரிக்க இந்த செலவை அரசாங்கம் / செய்கிறது.

c) அபிவிருத்தி செலவு: -

இது விவசாயம், தொழில், வர்த்தகம் மற்றும் வர்த்தகம், போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு போன்றவற்றின் மேம்பாட்டுக்கான செலவு ஆகும்.

பொது மற்றும் தனியார் செலவினங்களுக்கு இடையிலான ஒற்றுமை:

- i. தனிநபரும் மாநிலமும் செலவில் இருந்து அதிகபட்ச திருப்தியைப் பெற முயற்சிக்கின்றன. இருவரும் குறைந்தபட்ச செலவில் சிறந்த முடிவுகளைப் பெற விரும்புகிறார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வருவாயை அதிகப்படுத்துவது பொது மற்றும் தனியார் செலவினங்களில் பொதுவான கொள்கையாகும்.
- ii. தனிநபரும் அரசும் தங்கள் வருமானத்தை செலவினங்களுடன் சரிசெய்கின்றன. சில காரணங்களுக்காக, ஒரு நபரின் செலவு அவரது வருமானத்தை விட அதிகமாக இருந்தால், அவர் கடின உழைப்பைக் கொடுப்பதன் மூலமோ அல்லது ஓய்வு நேரத்தை தியாகம் செய்வதன் மூலமோ அதிக சம்பாதிக்க முயற்சிப்பார். அதேபோல், பொதுச் செலவு அதன் தற்போதைய வரி வருவாயை விட அதிகமாக இருந்தால் அரசாங்கம் அதிக வரிகளை விதிக்கலாம்.

பொது மற்றும் தனியார் செலவினங்களுக்கு இடையிலான வேறுபடு

பொது மற்றும் தனியார் செலவுகள் பின்வருமாறு பல்வேறு எண்ணிக்கையில் வேறுபடுகின்றன-

- i. பொதுச் செலவினங்களின் நோக்கம் சமுதாயத்தின் அல்லது நாட்டின் நலனாகும், ஆனால் தனியார் செலவினங்களின் நோக்கம் தன்னையும் அவரது குடும்பத்தினரின் நலனுக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.
- ii. தனியார் செலவினங்களின் திட்டங்கள் பொதுவாக குறுகிய கால மற்றும் அவை எதிர்காலத்தில் மட்டுமே செய்யப்படுகின்றன.

மறுபுறம் பொதுச் செலவு. சமுதாயத்திற்கு நீண்ட கால நன்மைகளை நோக்கமாகக் கொண்டு திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

- iii. வாங்கிய பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் ஓரளவு பயன்பாட்டின் உதவியுடன் தனியார் செலவினங்களின் நன்மையை அளவிட முடியும். ஒரு தனியார் நிறுவனத்திற்கு கிடைக்கும் நன்மைகள் விளிம்பு செலவு மற்றும் விளிம்பு வருவாய்க்கு இடையிலான சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் அளவிடப்படலாம். ஆனால் நன்மைகளை அளவிடுவது, பொதுச் செலவில் இருந்து பெறுவது சாத்தியமில்லை.
- iv. பொதுச் செலவினங்களில் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை தனியார் செலவினங்களை விட அதிகமாக உள்ளது, ஏனெனில் பிந்தையதை பின்னர் கசக்கிவிட முடியாது, அதேசமயம் தனிப்பட்ட செலவினங்களை தனிநபரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அதிகரிக்கவோ குறைக்கவோ முடியும்.
- v. தனியார் செலவினங்கள் தனியார் இலாபங்களால் தூண்டப்படுகின்றன. பொதுச் செலவினங்களின் முக்கிய நோக்கம் பொது நலன்.

பொது செலவினத்தின் கோட்பாடுகள்

பொதுச் செலவுகள் பொது செலவினங்களின் 5 நியதிகள் ஒவ்வொன்றாக உங்களுக்காக வழங்கப்படுகின்றன .பொதுவாக, பொது நடவடிக்கைகளுக்கான அரசாங்க செலவினம் பல்வேறு மூலங்கள் மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட வருவாயை விட மிக அதிகம்.

1) அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான நியதிகள் :

பொதுச் செலவினங்களின் நியதிகளாக, அதிகபட்ச சமூக நலனுக்கான கொள்கை, மிகப் பெரிய எண்ணிக்கையிலான மிகப் பெரிய நன்மையை ஊக்குவிக்கும் வகையில் அதன் செலவினங்களை அரசாங்கம் திட்டமிட

வேண்டும் என்பதைக் குறிக்கிறது. பொதுச் செலவு என்பது அதன் பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் மத்திய, மாநில மற்றும் உள்ளூர் பொது அதிகாரிகளால் ஏற்படும் செலவுகளைக் குறிக்கிறது. பொது அதிகாரிகளின் செயல்பாடுகள் சிவில் நிர்வாகம் மற்றும் நாட்டின் பாதுகாப்பு போன்ற முதன்மை நடவடிக்கைகளை உள்ளடக்குங்கள்.

2) பொருளாதாரத்தின் நியதிகள்:

பொருளாதாரத்தின் நியதி, பொதுச் செலவினங்களின் நியதிகளாக, அரசு செலவினங்களில் சிக்கனமாக இருக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறது. இது இரண்டு விஷயங்களைக் குறிக்கிறது, முதலாவதாக; குறிப்பிட்ட செலவினத்திற்காக செலவிட வேண்டிய தொகையை விட அதிகமாக அரசாங்கம் செலவிடக்கூடாது. இரண்டாவதாக, முடிந்தவரை சமூகத்தின் உற்பத்தித் திறனை வளர்க்கும் வகையில் அரசு பணத்தை செலவிட வேண்டும். முதல் கருத்தில் நிகழ்காலத்தைப் பற்றிய குறிப்பும், இரண்டாவது கருத்தில் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய குறிப்பும் உள்ளது. எந்தவொரு விதமான வீணையும் களியாட்டத்தையும் தவிர்ப்பதே நியதியின் முக்கிய நோக்கம். இந்த குறிப்பில், செலவினங்களின் நகலை சரிபார்க்க வேண்டும். இதுதொடர்பாக, செலவினம் உற்பத்தி செய்யக்கூடாது என்பதையும், உற்பத்தியில் எந்தவிதமான பாதகமான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதை அரசாங்கம் பார்க்க வேண்டும் மற்றும் மக்கள் மீது வழக்குத் தொடர விருப்பம் மற்றும் சக்தி.

3) அனுமதி விதிமுறைகள்:

இதன் பொருள் என்னவென்றால், எந்தவொரு பொருளுக்கும் எந்தவொரு செலவையும் செய்வதற்கு முன்னர் அரசாங்கம் தகுதிவாய்ந்த அதிகாரத்தின் முறையான அனுமதியையும் ஒப்புதலையும் பெற வேண்டும். அதன் ஒப்புதல் இல்லாமல், அரசுத் துறை குறிப்பிட்ட

செலவினத்திற்கு அப்பால் எந்தவொரு செலவையும் அல்லது எந்தவொரு செலவையும் செய்ய முடியாது. ஒரு ஜனநாயக நாட்டில், திறமையான அதிகாரம் சட்டமன்றமாகும். அரசாங்கம் தனது வரவுசெலவுத் திட்டத்தை சட்டமன்றத்தின் முன் சமர்ப்பித்து ஒப்புதல் பெறுகிறது, அப்போதுதான் அரசாங்கத் துறைகள் செலவினங்களைச் செய்ய முடியும்.

4) உபரி அல்லது சமச்சீர் பட்ஜெட்டின் நியதிகள்:

பொதுச் செலவினங்களின் இந்த நியதிகளின்படி, முடிந்தவரை பற்றாக்குறை நிதியுதவியை அரசு தவிர்க்க வேண்டும். கிளாசிக்கல் பொருளாதார வல்லுநர்கள் எப்போதும் ஒரு சாதாரண குடிமகனைப் போலவே உபரி பட்ஜெட்டையும் விரும்பினர். ஆனால் நவீன காலத்தில், சீரான பட்ஜெட் (பற்றாக்குறை இல்லை உபரி பட்ஜெட்) விரும்பப்படுகிறது. சமச்சீர் செலவினம் பொது வருவாயுடன் சமப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை இது குறிக்கிறது. பற்றாக்குறை நிதியளிப்பு கொள்கை நீண்ட காலத்திற்கு பொருந்தாது. உபரி வரவுசெலவுத் திட்டமும் ஆதரவைக் காண முடியாது, ஏனென்றால் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியதை விட மிகக் குறைவாகவே செலவிடுகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது. வரி செலுத்துவோர் வரி செலுத்துவதில் ஒரு சுமையை உணருவார்கள். எனவே, சீரான பட்ஜெட்டை அரசாங்கம் தயாரிக்க வேண்டும்.

5) வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை அல்லது நெகிழ்ச்சித்தன்மையின் நியதிகள்:

பொதுச் செலவில் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை இருக்க வேண்டும். நேரத்தின் தேவைக்கேற்ப செலவினம் செலவிடப்படலாம் அல்லது சுருக்கப்படலாம் என்று இது குறிக்கிறது. நெருக்கடியான நேரத்தில், செலவினங்களைக் குறைக்க வேண்டும், ஏனெனில் இதுபோன்ற நேரத்தில்

அரசாங்கத்தின் வருமானம் குறுகியதாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. பொது செலவினங்களின் கொள்கைகள் அல்லது 5 நியதிகள் இந்த திட்டத்தை மேற்கொள்ளும் அரசாங்கத்தால் பின்பற்றப்பட வேண்டும். பட்ஜெட்டை அனுமதிப்பதற்கு முன்பு ஒப்புதல் அதிகாரம் நன்கு சிந்திக்க வேண்டும்.

உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் பொது செலவினங்களின் விளைவுகள்

பொதுச் செலவு நாட்டின் பொருளாதார நடவடிக்கைகளை பெரிதும் பாதிக்கிறது. இது உற்பத்தி நிலை, தேசிய வருமான விநியோகம், தேசிய வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்தல் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அளவை பாதிக்கிறது. இந்த செலவினங்களின் தாக்கம் பின்வரும் தலைப்புகளின் கீழ் விவாதிக்கப்படலாம்:

1. உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் பொதுச் செலவின் விளைவுகள்

டால்டன் பின்வரும் மூன்று விளைவின் கீழ் உற்பத்திக்கான பொதுச் செலவுகளின் விளைவுகள் குறித்து விவாதித்தார்.

அ. வேலை செய்யும் மற்றும் சேமிக்கும் மக்களின் திறன்,

ஆ. வேலை செய்வதற்கும் காப்பாற்றுவதற்கும் மக்கள் விருப்பம், மற்றும்

இ. வெவ்வேறு பயன்பாடுகளுக்கும் வெவ்வேறு பகுதிகளுக்கும் இடையில் பொருளாதார வளங்களை மறுபகிர்வு செய்தல்.

அ.) வேலை செய்வதற்கும் சேமிப்பதற்கும் உள்ள திறனின் விளைவு: இந்த செலவுகள் பல வழிகளில் பணியாற்றும் மக்களின் திறனை பாதிக்கிறது. உதாரணத்திற்கு-

- i. மக்களுக்கு அவர்களின் செயல்திறனை அதிகரிக்கும் உணவு, மருத்துவ வசதிகள், சுகாதாரம் போன்ற பல்வேறு வசதிகளை வழங்க அரசாங்கம்

செலவிடுகிறது. அதிகரித்த செயல்திறன் உற்பத்தியில் அதிகரிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது.

ii. பழைய, ஓய்வூதியம், வேலையின்மை கொடுப்பனவு, நோய் நன்மைகள் போன்ற சமூக பாதுகாப்புத் திட்டத்திற்கான பொதுச் செலவுகள் மக்களின் வேலை திறனை அதிகரிக்கிறது, இது மீண்டும் உற்பத்தி அளவை அதிகரிக்கிறது.

iii. முதலீட்டு வடிவத்தை எடுக்கும்போது பொதுச் செலவுகள், மக்கள் கூடுதல் வாங்கும் சக்தியைப் பெறுகின்றன, இது அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை அதிகரிக்கிறது; அவை நேரடியாக அவர்களின் செயல்திறனை அதிகரிக்கச் செல்கின்றன, இதன் விளைவாக அவற்றின் செயல்திறன் அதிகரிக்கிறது.

iv. பொதுச் செலவுகள் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் வளர்ச்சியை சந்தையில் அதிக பணம் மற்றும் நாட்டில் அதிக வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளை பயன்படுத்துவதன் மூலம் அதிகரிக்கிறது.

v. பொது செலவினங்களும் சேமிக்கும் திறனை அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது. செலவினங்களின் அதிகரிப்புடன், அதிக கொள்முதல் சக்தி பொதுமக்களின் கைகளில் வருகிறது, இது அதிக சேமிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது. இதன் விளைவாக, உற்பத்தி நடவடிக்கைகளில் முதலீடும் அதிகரிக்கும். இதனால் பொதுச் செலவு உற்பத்தியை அதிகரிக்கிறது.

ஆ.) வேலை செய்வதற்கும் சேமிப்பதற்கும் விருப்பத்தின் விளைவு: பொதுச் செலவு என்பது வேலை செய்வதற்கும் சேமிப்பதற்கும் விருப்பத்திற்கு சாதகமற்ற விளைவை உருவாக்குகிறது. முதியோர் ஓய்வூதியம், விபத்து மற்றும் நோய் நிவாரணம் அல்லது வேலையின்மை கொடுப்பனவு போன்ற பல்வேறு சமூக பாதுகாப்புத் திட்டங்களின் கீழ் மக்களுக்கு உதவி வழங்கப்படுகிறது,

அவர்கள் தங்கள் வேலையில் அலட்சியமாகி விடுகிறார்கள், வேலை செய்வதற்கான அவர்களின் விருப்பம் சாதகமற்ற முறையில் பாதிக்கப்படுகிறது. சேமிப்பதற்கான அவர்களின் விருப்பம் தீவிரமாக பாதிக்கப்படுகிறது, ஏனென்றால் ஒற்றைப்படை நேரங்களுக்கு மக்களுக்கு சமூக பாதுகாப்பு வழங்கப்படும்போது, எதிர்காலத்திற்காக சேமிப்பதைப் பற்றி அவர்கள் ஏன் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள் தொடர்ச்சியாக தங்கள் எதிர்காலம் குறித்து அலட்சியமாகி, இல்லையெனில் அவர்கள் செய்ததை விட குறைவாக சேமிக்க ஆரம்பிக்கிறார்கள். எனவே, பொதுச் செலவுகள், மக்கள் வேலை செய்வதற்கும் சேமிப்பதற்கும் உள்ள திறனை சாதகமாக பாதிக்கின்றன என்றாலும், வேலை செய்வதற்கும் சேமிப்பதற்கும் அவர்களின் விருப்பத்தை மோசமாக பாதிக்கும்.

2. வளங்களை விநியோகிப்பதில் பொதுச் செலவின் விளைவுகள்

வெவ்வேறு பயன்கள் மற்றும் வெவ்வேறு பிராந்தியங்களுக்கு இடையில் வளங்களை விநியோகிப்பதற்கான பொது செலவினங்களின் விளைவுகள் : பல்வேறு தொழில்கள் மற்றும் வர்த்தகங்கள் மற்றும் வெவ்வேறு பிராந்தியங்களிடையே பல்வேறு வளங்களை பொது செலவினங்களின் மூலம் பின்வரும் வழிகளில் விநியோகிப்பதை அரசாங்கம் பாதிக்கிறது-

- i. **பொதுத்துறைக்கான செலவு:** பொதுத்துறையின் விரிவாக்கம் மற்றும் அதன் சரியான செயல்பாட்டிற்காக ஒரு பெரிய தொகை பொதுச் செலவு செலவிடப்படுகிறது. ரயில்வே, சாலை-போக்குவரத்து, தொலைபேசி, தபால் மற்றும் தந்தி போன்ற பல மூலோபாய மற்றும் அத்தியாவசியத் தொழில்கள் மற்றும் தேசியக் கண்ணோட்டத்தில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பல தொழில்கள், உலகின் கிட்டத்தட்ட எல்லா நாடுகளிலும் அரசாங்கத்திற்கு சொந்தமானவை மற்றும் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தத் தொழில்களின் செயல்பாடுகள் மற்றும் பொதுத்துறையில் பலரும் உற்பத்தியை அதிகரிக்க முனைகின்றன. விநியோகம் மற்றும்

உற்பத்திக்கான பொது செலவினங்களின் விளைவுகள் எதிர்காலத்தில் விரிவாக விவாதிக்கப்படும்.

- ii. **தனியார் துறைக்கு தூண்டுதல்:** விநியோகத்திற்கான பொது செலவினங்களின் பிற விளைவுகள் பொதுச் செலவும் தனியார் துறைக்கு உற்பத்தியை அதிகரிக்கிறது. சாலைகள், அணைகள் கட்டுவது போன்ற அடிப்படை உள்கட்டமைப்புகளை உருவாக்குவதற்கு அரசாங்கம் தனது செலவினத்தின் பெரும்பகுதியை செலவிடுகிறது. ரயில்வே, மின்சாரம், நீர் போன்றவற்றை வழங்குதல்; அல்லது தனியார் தொழில்களுக்கான மானியங்கள் அல்லது அடிப்படை மூலப்பொருட்கள், உபகரணங்கள் மற்றும் பிற தொழில்நுட்ப சேவைகளை மிதமான விகிதத்தில் வழங்குவதற்காக. இது, தனியார் தொழில்முனைவோருக்கு அதிக உற்பத்தி செய்ய ஒரு ஊக்கத்தை அளிக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற்துறைக்கு உற்பத்தி வளங்களை ஈர்க்க அரசாங்கம் விரும்பினால், அது ஒரு தொழிலுக்கு அதன் சொந்த நிதியில் இருந்து நிதி உதவி வழங்கத் தொடங்குகிறது.
- iii. **பயனுள்ள கோரிக்கை:** பொதுச் செலவினங்கள் மூலம், வாங்குபவருக்கு அதிகமான பொருட்களை வாங்க அரசாங்கம் தூண்டுகிறது. தேவையின் குறைபாடு நாட்டின் தொழில்துறை வளர்ச்சியில் பெரும் தடையாக உள்ளது. சந்தையில் பொருட்களின் பயனுள்ள தேவையை அதிகரிப்பதற்காக செலவழிக்க விரும்புவோருக்கு அரசாங்கம் உதவி அளிக்கிறது, இது உற்பத்தியை அதிகரிக்கும்.
- iv. **வட்டாரங்கள் (பிராந்திய விநியோகம்) கீழ் வளங்கள் பகிர்வு பற்றிய விளைவுகள் பொது செலவினம்:** பொது, செலவு மேலும் ஒரு பகுதியில் இருந்து தேசிய வளங்கள் மறுபங்கீட்டில் மற்றொரு அல்லது உதவுகிறது ஒரு துறையில் இருந்து மற்றொரு. பின்தங்கிய பிராந்தியத்தை அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிற்துறையை அபிவிருத்தி செய்ய அரசாங்கம் விரும்பும்போது, புதிய தொழில்துறை அலகுகளை நிறுவுவதற்கான வரி சலுகைகள், உதவித் தொகை, தங்குமிடம், மூலப்பொருட்களின் சலுகை

மற்றும் அடிப்படை உள்கட்டமைப்பு போன்ற வடிவங்களில் இது சிறப்பு வசதிகளை வழங்குகிறது. பொது செலவினம் பொதுவாக உற்பத்தியில் அதிகரிப்புக்கு வழிவகுக்கிறது, ஆனால் கவனமாக திட்டமிடப்பட்டால். திட்டமிடல் மற்றும் அதை நிறைவேற்றுவது குறைபாடுடையதாக இருந்தால், பெரும் பொதுச் செலவுகள் வீணாகிவிடும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில், உற்பத்தி எதிர்பார்ப்புக்கு குறைவாக இருக்கும்.

V. உறுதிப்படுத்தல்

பணவீக்கம் மற்றும் பணவாட்டத்தை கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் சமநிலையை வைத்திருப்பதன் மூலம் அரசாங்கம் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை நோக்கி செயல்படுகிறது. பொருளாதாரத்தில் மனச்சோர்வு ஏற்பட்டால், பங்குகளில் போதுமான ஆதாரங்கள் இருப்பதை அவர்கள் உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

பிரிட்டிஷ் பொருளாதார நிபுணர் ஜான் மேனார்ட் கெய்ன்ஸ் மனச்சோர்வின் காலங்களில் பொதுச் செலவுகள் செயல்படக்கூடும் என்று நம்பினார். பொதுச் செலவுகள் தேவைக்கு வழிவகுக்கிறது, இது உற்பத்தி நிறுவனங்களின் வேலை வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கும், இதனால் சீரான தேவை-விநியோக சங்கிலிக்கு வழிவகுக்கும்.

பொதுச் செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துதல்

பொதுச் செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதில் கவனம் செலுத்துவது தேவையாகின்றது. நமது நாட்டில் 1) நாடாளுமன்றம், 2) நிர்வாகத்துறை 3) நிதித்துறை, 4) தணிக்கைத்துறை ஆகிய நான்கும் பொதுநிதி நடவடிக்கைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன.

1. நாடாளுமன்றத்தின் கட்டுப்பாடு : நாடாளுமன்றம் பல வகைகளில் பொதுச்செலவைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. பல்வேறு துறைகளின் நிதிக்

- கோரிக்கைகளைப் பரிசீலித்து வாக்களிக்கின்றது.எதாவது செலவினத்தை தேவையற்றதென்று கருதினால் விலக்கவோ மிகுதியாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தால் குறைக்கவோ நாடாளுமன்றம் அதிகாரம் பெற்றிருக்கின்றது. வரவு-செலவுத் திட்டம் செயல்பட்ட நிலையில் மதிப்பீட்டுக் குழு (Estimates Committee) பொதுக் கணக்குக் குழு (பப்ளிக் account Committee) ஆகியவற்றின் மூலம் நாடாளுமன்றம் பொதுச் செலவைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது.
2. **நிர்வாகத்துறை** : நிர்வாகத் துறையினரும் செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்க வேண்டும்.
 3. **நிதித்துறை** : பொதுநிதி நிர்வாகத்தில் நேரடியாக ஈடுபட்டுள்ள நிதித்துறை ஒவ்வொரு துறையும் திட்டப்படி சரியாகவும், சிக்கனமாகவும் போதுச்செலவை மேற்கொள்கின்றதா வென்பதைக் கண்காணிக்கும், எல்லாத் துறைகளின் செலவுகளையும் இணைக்கின்ற பணியையும் இத்துறையே செய்கின்றது.
 4. **தணிக்கைத்துறை** : இந்தியாவின் தலைமைக் கட்டுப்பாடு தணிக்கை அலுவலர் எல்லாப் பொதுச் செலவுகளையும் சரியான முறையில் செலவிடப் பட்டிருக்கின்றனவாவென்பதைத் தணிக்கை செய்து நாடாளுமன்றத்திற்கு அறிக்கை அளிப்பார். இவரைக் குடியரசுத் தலைவரே நியமிக்கின்றார்.

பட்ஜெட்டின் பொருள், வரையறை மற்றும் வகைகள்

வரவு செலவு திட்டம் - விளக்கம்

ஓராண்டில் அரசு மேற்கொள்ள திட்டமிடுகின்ற செலவினங்களையும், எதிர்பார்கின்ற வரவினங்களையும் கொண்டதே வரவு-செலவு திட்டம்.

இது, குறிப்பிடப்பட்ட காலத்தில் மதிப்பிட்ட வரவுகளையும் செலவுகளையும் கொண்ட ஓர் அறிக்கை, இது இனிமேல் பெறப் போகின்ற வரவுகளின், மேற்கொள்ளப் போகின்ற செலவுகளின் தொகைகளைக் கொண்ட

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

ஓர் ஒப்பீட்டுப் பட்டியல், மேலும் இது செலவிடவும், வருவைகளைப் பெறவும் தக்க அதிகாரத்தினர் வழங்கும் அதிகாரம் அல்லது கட்டளை”, என்று பயூலியூ (P.L.Beaulieu) என்பவர் விளக்குகின்றார்.

பி.இ.பக் (V.E.Buck), “வரவுசெலவுத்திட்டத்தில் (i) ஒரு நிதித்திட்டம் (Finance Plan) (ii) இந்தத்திட்டத்தை உருவாக்க ஏற்றுக்கொள்ள, செயல்படுத்த, கட்டுப்படுத்த ஒரு வழி முறை, (iii) இந்த முறையில் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பொறுப்பேற்க ஓர் அரசு,” ஆகிய மூன்று கூறுபாடுகளும் இருக்க வேண்டுமென்கிறார்.

பட்ஜெட்

ஒரு பட்ஜெட் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில் ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோளை அடைவதற்கான நோக்கத்திற்காக பின்பற்ற வேண்டிய செயல் திட்டத்தின் ஒரு வரைபடமாகும்.

அரசாங்கத்தின் வருவாய் மற்றும் செலவு முடிவுகள் பட்ஜெட்டில் வழங்கப்படுகின்றன. பட்ஜெட், திட்டமிடல் மற்றும் வளர்ச்சியின் இன்றியமையாத மற்றும் முக்கியமான அங்கமாக இருப்பதால், தொடர வேண்டிய குறிப்பிட்ட வளர்ச்சி நோக்கங்களையும் தேவையான கொள்கை திசையையும் வழங்குகிறது. வருமானம் மற்றும் செலவு ஒரே நேரத்தில் ஏற்படாது என்பதால் அவை அவசியம்.

ஆகவே, 'பட்ஜெட்' என்பது ஒரு நிதியாண்டில் மதிப்பிடப்பட்ட ரசீதுகள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் முன்மொழியப்பட்ட செலவினங்களின் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது, வழக்கமாக அடுத்த ஆண்டு ஏப்ரல் 1 முதல் மார்ச் 31 வரை.

பட்ஜெட் என்ற சொல் பிரெஞ்சு வார்த்தையான 'பூகெட்' என்பதிலிருந்து உருவானது. இதன் பொருள் 'சிறிய பை'. எனவே, ஒரு நாட்டின் நிதியமைச்சர் பட்ஜெட்டை பாராளுமன்றத்தில் அல்லது ஒரு மாநில சட்டமன்றத்தில்

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

சமர்ப்பிக்கும் போது பட்ஜெட் ஆவணங்களின் சுருக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு பையை எடுத்துச் செல்கிறார். யூனியன் மற்றும் மாநில அரசுகள் ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும் தங்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தை தயாரிக்கின்றன. அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் அரசாங்கத்தின் வருமானம் மற்றும் செலவு, நிதிக் கொள்கைகள், வரிவிதிப்பு நடவடிக்கைகள், முதலீட்டு வாய்ப்புகள், சேமிக்கும் அளவு, வளங்களைப் பயன்படுத்துதல், மூலதனத்தை அணிதிரட்டுதல் போன்றவற்றைக் குறிக்கிறது.

வரையறை:

பேராசிரியர் டிமோக் கூறுகிறார், 'ஒரு பட்ஜெட் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு செலவுகள் மற்றும் ரசீதுகளின் சமச்சீர் மதிப்பீடாகும். நிர்வாகத்தின் கைகளில், பட்ஜெட் என்பது கடந்தகால செயல்திறன், தற்போதைய கட்டுப்பாட்டு முறை மற்றும் எதிர்கால திட்டங்களின் திட்டமாகும்.

கிளாட்ஸ்டோனை மேற்கோள் காட்ட, 'பட்ஜெட்டுகள் வெறுமனே எண்கணித விஷயங்கள் அல்ல, ஆனால் ஆயிரம் வழிகளில் தனிநபர்களின் செழிப்பு மற்றும் வர்க்கங்களின் உறவு மற்றும் ராஜ்யத்தின் வலிமை ஆகியவற்றின் வேருக்குச் செல்கின்றன'.

எனவே, பட்ஜெட் என்பது பொது வருவாய் மற்றும் செலவினங்களின் ஆரம்ப ஒப்புதல் திட்டத்தைக் கொண்ட ஒரு ஆவணமாகும். இது வரவுசெலவுத் திட்டத்திற்கான முன்மொழியப்பட்ட வருவாய் மற்றும் முன்மொழியப்பட்ட செலவினங்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறது

முக்கியத்துவம் : தற்கால மக்களாட்சி முறையின் நிதி நிர்வாகத்தில் வரவு செலவுத் திட்டம் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றது. வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் சட்டமன்றமோ, நாடாளுமன்றமோ நிர்வாகத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. ஆரசின் செலவுகள் மக்களின் நலத்தைக் கட்டிக்காக்கும் வகையில் அமைகின்றனவாவென்று கண்காணிக்க முடிகின்றது. வரவு-செலவுத்

திட்டம் இல்லாவிட்டால் அரசின் அதிகாரிகள் தங்களது விருப்பம் போல் வருமானங்களைப் பெற்று சித்தம்போல் செலவிடுவார்கள். வரவு-செலவுகளில் நெறிமுறை இருக்காது. உண்மையில் வரவு-செலவுத் திட்டம் கடந்தகால அனுபவத்தின் அடிப்படையில் எதிர்கால வரவுகளுக்கும் செலவுகளுக்கும் திட்டமிடுகின்றது. நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் எதிர்பார்க்கின்ற விளைவுகளைக் கொண்டு வரத்தக்க ஆற்றல்மிக்க கருவியாக இருக்கின்றது. சரியான வரவு-செலவுத் திட்டம் நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருக்கவும் வேலைவாய்ப்புக்களை உருவாக்கவும், விலைகளை நிலைப்படுத்தவும் துணை செய்கின்றது. வளர்வீத வரிவிகிதங்களின் மூலம் பொருளாதார சமத்துவத்தை ஏற்படுத்த வரவு-செலவுத் திட்டம் வாய்ப்பளிக்கின்றது.

பட்ஜெட்டின் பின்வரும் அத்தியாவசிய அம்சங்களை வெளிப்படுத்துகிறது:

- i. எதிர்கால நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையில் இது முன்பே தயாரிக்கப்படுகிறது.
- ii. இது ஒரு திட்டவட்டமான எதிர்கால காலத்துடன் தொடர்புடையது மற்றும் அடைய வேண்டிய நோக்கங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
- iii. இது நிதி அடிப்படையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது
- iv. திட்டமிடப்பட்ட வருமானம் ஈட்டப்பட வேண்டும் என்பதை இது காட்டுகிறது.
- v. இது சாத்தியமான செலவினங்களைக் காட்டுகிறது
- vi. இது காலகட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டிய மூலதனத்தைக் குறிக்கிறது.

பல நிலைகள் : வரவு-செலவுத்திட்டத்தை உருவாக்கவும், செயல்படுத்தவும் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் ஒரு குறிப்பிட்ட முறை இருக்கின்றது. பொதுவாக எல்லா நாடுகளிலும் வரவு-செலவுத் திட்டம் செயல்படுவதில் கீழ்க்கண்ட நிலைகளைக் காணலாம். 1) வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்தல். 2) அதனை சட்டமன்றத்திலோ நாடாளுமன்றத்திலோ சமர்ப்பித்தல் 3) அதனைப் பொதுவான நோக்கில் விரிவாக விவாதித்தல் 4) மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வாக்களித்தல்.

வரவு-செலவுத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துதல்.

வகைகள் : வரவு-செலவுத் திட்டத்தை “சமநிலை வரவு-செலவுத் திட்டம்” (Balanced Budget) “சமநிலையற்ற வரவு-செலவுத்திட்டம்” (Unbalanced Budget) என்றும் பிரிக்கலாம். சமநிலை வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் அரசின் வரவுகளும் செலவுகளும் சமமாக இருக்கும். சமநிலையற்ற வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் செலவுகளை விட வரவுகள் மிகுதியாக இருந்தால், ‘எச்ச வரவு-செலவுகள் திட்டம்’ (Surplus Budget) என்கின்றோம். வரவுகளை விட செலவுகள் மிகுதியாக இருந்தால் “பற்றாக்குறை வரவுசெலவுத் திட்டம்” (Deficit Budget) என்று கூறுகின்றோம்.

பட்ஜெட்டுகளின் வகைப்பாடு

1. நேரத்தின் அடிப்படையில்

- **நீண்ட கால பட்ஜெட்:** ஒரு நீண்ட காலத்திற்கு நிர்வாகத்தால் வடிவமைக்கப்பட்ட பட்ஜெட், அதாவது மூன்று முதல் பத்து ஆண்டுகள் வரை நீண்ட கால பட்ஜெட் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- **குறுகிய கால பட்ஜெட்:** பெயர் குறிப்பிடுவது போல, 1 முதல் 2 ஆண்டுகள் வரையிலான காலத்திற்கு தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட் குறுகிய கால பட்ஜெட் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

2. திறன் அடிப்படையில்

- **நிலையான பட்ஜெட்:** ஒரு நிலையான செயல்பாட்டு நிலைக்கு உருவாக்கப்பட்ட பட்ஜெட், அதாவது செயல்பாட்டின் அளவைப் பொருட்படுத்தாமல் பட்ஜெட் நிலையானதாக இருக்கும், இது நிலையான பட்ஜெட் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
- **நெகிழ்வான பட்ஜெட்:** செயல்பாட்டு மட்டத்தில் மாற்றத்துடன் மாறும் பட்ஜெட் ஒரு நெகிழ்வான பட்ஜெட். எதிர்பார்த்த

முடிவுகளை வெவ்வேறு தொகுதிகளில் காண்பிக்க, நிலையான செலவு, அரை மாறி செலவு மற்றும் மாறி செலவு ஆகியவற்றை இது அடையாளம் காட்டுகிறது.

3. நோக்கத்தின் அடிப்படையில்

- **செயல்பாட்டு பட்ஜெட்:** வணிக செயல்பாடுகளில் அக்கறை கொண்ட பட்ஜெட் செயல்பாட்டு பட்ஜெட் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதை மேலும் வகைப்படுத்தலாம்:
- **விற்பனை பட்ஜெட்:** எதிர்பார்க்கப்பட்ட விற்பனையின் அளவையும் ஒரு யூனிட்டுக்கு எதிர்பார்க்கப்படும் விற்பனை விலையையும் தீர்மானிக்க விற்பனை பட்ஜெட் பயன்படுத்தப்படுகிறது.
- **உற்பத்தி பட்ஜெட்:** இது குறிப்பிட்ட காலத்திற்கான உற்பத்தியைக் குறிக்கத் தயாரிக்கப்பட்டு உற்பத்தி செய்யப்படும் வெளியீடுகளின் அலகுகளில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.
- **பொருட்கள் பட்ஜெட்:** முடிக்கப்பட்ட பொருளை உற்பத்தி செய்ய தேவையான நேரடி பொருள் மற்றும் மூலப்பொருட்களின் அளவைக் காட்ட தயாரிக்கப்பட்ட பட்ஜெட்.
- **கொள்முதல் பட்ஜெட்:** உற்பத்தி அட்டவணை மற்றும் தேவையான சரக்குகளை கருத்தில் கொண்டு, வெவ்வேறு புள்ளிகளில் வாங்க வேண்டிய வெவ்வேறு பொருட்களின் அளவு மற்றும் மதிப்பை மதிப்பிடுவதற்காக கொள்முதல் பட்ஜெட் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது.
- **பண வரவு செலவுத் திட்டம்:** வணிகத்தின் அனைத்து ரசீதுகள் மற்றும் கொடுப்பனவுகளை கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் வணிகத்திற்குத் தேவையான பணத்தை பட்ஜெட் எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மேலே விவாதிக்கப்பட்டவை தவிர, பிற செயல்பாட்டு வரவு செலவுத் திட்டங்களும் உள்ளன, அதாவது தாவர பயன்பாட்டு பட்ஜெட், நேரடி பொருள் பயன்பாட்டு பட்ஜெட், தொழிற்சாலை மேல்நிலை பட்ஜெட், உற்பத்தி செலவு பட்ஜெட், விற்கப்பட்ட பொருட்களின் விலை பட்ஜெட், விற்பனை மற்றும் விநியோக செலவு பட்ஜெட், நிர்வாக செலவு பட்ஜெட் போன்றவை.

- **முதன்மை பட்ஜெட்:** அனைத்து செயல்பாட்டு வரவு செலவுத் திட்டங்களும் உருவாக்கப்பட்டவுடன், நிதி அதிகாரி ஒரு முதன்மை பட்ஜெட்டைத் தயாரிப்பார். இது ஒரு ஒருங்கிணைந்த பட்ஜெட்டாகும், இது பட்ஜெட் செய்யப்பட்ட லாபம் மற்றும் இழப்பு கணக்கு மற்றும் அக்கறையின் பட்ஜெட் இருப்புநிலை ஆகியவற்றைப் பயன்படுத்தி மதிப்பிடப்பட்ட லாபம் மற்றும் இழப்பு மற்றும் நிதி நிலையை பிரதிபலிக்கிறது.

ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களின் அடிப்படையில்

- **மூலதன பட்ஜெட்:** ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வணிகத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட மூலதன ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களை பட்ஜெட் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறது.
- **வருவாய் பட்ஜெட்:** ஒரு குறிப்பிட்ட நிதியாண்டின் அனைத்து வருவாய் ரசீதுகள் மற்றும் செலவுகளை உள்ளடக்கிய பட்ஜெட் வருவாய் பட்ஜெட்டாகும்.

வகையான பட்ஜெட்

சமச்சீர் பட்ஜெட் மற்றும் சமநிலையற்ற பட்ஜெட்

சமச்சீர் பட்ஜெட்:

ஒரு சீரான பட்ஜெட் என்னவென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில், வருவாய் செலவினங்களுக்கு குறையாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் அதன் வரி வருவாயும் செலவும் சமமாக இருக்கும்போது சமநிலையில் இருக்கும் என்று கூறப்படுகிறது.

சமநிலையற்ற பட்ஜெட் (உபரி அல்லது பற்றாக்குறை): ஒரு சமநிலையற்ற பட்ஜெட் என்னவென்றால், ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதியில், வருவாய் செலவினத்தை மீறுகிறது அல்லது செலவு வருவாயை விட அதிகமாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அரசாங்கத்தின் வருமானம் அல்லது வரி வருவாய் மற்றும் செலவு ஆகியவை சமமானவை அல்ல. செலவினங்களுக்கு மேல் வருமானம் அதிகமாக இருக்கும்போது, அது உபரி பட்ஜெட் என்று அழைக்கப்படுகிறது. மறுபுறம், வருமானத்தை விட அதிகமான செலவு இருக்கும்போது, அது பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டமாகும்.

செம்மொழி பொருளாதார வல்லுநர்கள் சீரான பட்ஜெட்டை ஆதரித்தனர். ஆனால் பொருளாதார வளர்ச்சியை அடைவதற்கும் நிலைநிறுத்துவதற்கும் இது எப்போதும் உதவாது.

நவீன பொருளாதார வல்லுநர்கள் சமநிலையற்ற பட்ஜெட் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை அடைவதற்கும் பராமரிப்பதற்கும் மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று வாதிடுகின்றனர்.

வருவாய் பட்ஜெட் மற்றும் மூலதன பட்ஜெட்: நிதி நிர்வாகத்தின் மிக முக்கியமான அங்கமாக பட்ஜெட் உள்ளது. பட்ஜெட்டைத் தயாரிப்பது பட்ஜெட்டின் முக்கிய நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாகும். ஒவ்வொரு நிதியாண்டிலும் பாராளுமன்றத்தின் முன் வைக்கப்பட வேண்டிய மதிப்பிடப்பட்ட ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களின் அறிக்கையை

அரசாங்கம் வெளியிடுவது கட்டாயமாகும். இது வருவாய் கணக்கு மற்றும் மூலதனக் கணக்கிற்கான செலவினங்களை மற்ற செலவினங்களிலிருந்து வேறுபடுத்த வேண்டும். எனவே அரசாங்க பட்ஜெட்டில் வருவாய் பட்ஜெட் மற்றும் மூலதன பட்ஜெட் ஆகியவை அடங்கும்.

வருவாய் பட்ஜெட்:

வருவாய் பட்ஜெட்டில் அரசாங்கத்தின் வருவாய் ரசீதுகள் (வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய்) மற்றும் இந்த வருவாய்களிலிருந்து ஈடுசெய்யப்பட்ட செலவுகள் ஆகியவை அடங்கும். சொத்துக்களை உருவாக்குவதால் ஏற்படாத செலவுகள் வருவாய் செலவு என்று அழைக்கப்படுகின்றன. (எ.கா. தற்போதைய வருவாய்கள் மற்றும் அரசாங்கத் துறைகளின் இயல்பான செயல்பாட்டிற்கான தற்போதைய செலவுகள், அரசாங்கத்தால் செய்யப்பட்ட கடனுக்கான வட்டி கட்டணங்கள் மற்றும் பிற வளர்ச்சி அல்லாத செலவுகள்).

மூலதன பட்ஜெட்:

அரசாங்க செலவினங்களில் பெரும்பகுதி மூலதன செலவை உருவாக்குகிறது. மூலதன பட்ஜெட்டில் ரசீதுகள் மற்றும் கொடுப்பனவுகள் உள்ளன. மூலதன ரசீதுகள் என்பது சந்தைக் கடன்கள், ரிசர்வ் வங்கியிடமிருந்து கடன் வாங்குதல், கருவூல பில்கள் விற்பனை, வெளிநாட்டு அரசாங்கங்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட கடன்கள் என பொதுமக்களிடமிருந்து திரட்டப்பட்ட கடன்கள் ஆகும். மூலதன கொடுப்பனவுகள் நிலம், கட்டிடங்கள், இயந்திரங்கள், உபகரணங்கள் முதலீடு போன்ற சொத்துக்களை உருவாக்குவதற்கான செலவு ஆகும். அரசாங்க நிறுவனங்கள் மற்றும் மாநில அரசுகள் மற்றும் பிற வளர்ச்சி செலவினங்களுக்கான கடன்கள்.

செயல்திறன் பட்ஜெட்

செயல்திறன் பட்ஜெட்டின் பொருள்

செயல்திறன் பட்ஜெட் செயல்பாடுகள், செயல்பாடுகள் மற்றும் திட்டங்களின் அடிப்படையில் ஒரு பட்ஜெட்டாக வரையறுக்கப்படலாம். செயல்திறன் பட்ஜெட் ஒரு பட்ஜெட் முறை என விவரிக்கப்படலாம், அங்கு உள்ளீட்டு செலவுகளின் கீழ் இறுதி முடிவுகளுடன் தொடர்புடையது, அதாவது செயல்திறன். மும்பையின் நேஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் பேங்க் மேனேஜ்மென்ட் படி, பிபி என்பது ஒரு காலப்பகுதியில் முடிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு வேலையின் குறிப்பிட்ட செயல்திறன் குறிக்கோள்களை பகுப்பாய்வு செய்தல், அடையாளம் காண்பது, எளிமைப்படுத்துதல் மற்றும் படிக்கமாக்குவது, நிறுவன நோக்கங்கள், நோக்கம் மற்றும் குறிக்கோள்களின் கட்டமைப்பில் வேலை.

இது நிறுவனத்தின் குறிப்பிட்ட மற்றும் ஒட்டுமொத்த நோக்கங்களின் பின்னணியில் அமைப்பின் செயல்திறனை மதிப்பீடு செய்வதை உள்ளடக்குகிறது.

செயல்திறன் பட்ஜெட் நோக்கம்:

செயல்திறன் பட்ஜெட் என்பது ஒரு கருவியாகும், இதன் மூலம் நிதி ஆதாரங்கள் நோக்கங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் ஏற்ப ஒதுக்கப்படுகின்றன. இந்த நோக்கங்களை அடைய முன்மொழியப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்களின் செலவுகள் தெளிவாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

ஒவ்வொரு திட்டத்தின் கீழ் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறிக்கோள்களின் செயல்திறனின் செயல்திறனை அளவிடுவதற்கான தரவையும் இது வழங்குகிறது. கவனம் செலுத்துவது செலவினங்களில் மட்டுமல்ல, சாதனைகளிலும் உள்ளது. இரண்டும் நிதி திட்டமிடல் மற்றும் செலவு அங்கீகாரத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதிகள்.

செயல்திறன் பட்ஜெட்டின் செயல்முறை:

பிபி என்பது ஒரு நுட்பம் அல்லது எந்தவொரு நிறுவனம் / துறையால் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு முறை. முதல் கட்டம் அதன் குறிக்கோள் அல்லது குறிக்கோள் என்னவாக இருக்க வேண்டும் என்பதை தீர்மானிப்பதாகும், அடுத்த கட்டம் இலக்கை அடைவதற்காக ஒரு திட்டங்களை தீர்மானிப்பதும் பின்னர் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதும் ஆகும்.

ஒவ்வொரு பிரிவின் உண்மையான செயல்திறனையும் அதன் இலக்கை அடைய அதன் பங்களிப்பையும் மதிப்பீடு செய்வதே இறுதி நிலை.

செயல்திறன் பட்ஜெட்டின் செயல்பாட்டு படிகள்:

- (அ) நிறுவனம் / துறையின் நோக்கங்களை உருவாக்குதல்
 - (ஆ) பல்வேறு திட்டங்கள் அல்லது திட்டங்களை அடையாளம் காண்பது, இது நிறுவனத்தின் நோக்கத்தை அடைய உதவும்
 - (இ) அவை நுகரும் வளங்களுடன் ஒப்பிடும்போது அவை உருவாக்கும் நன்மைகளின் அடிப்படையில் திட்டங்கள் மதிப்பீடு
 - (ஈ) நிதிகளை உகந்த முறையில் பயன்படுத்துவதற்காக செலவு பயன் பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் திட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பது
 - (ஐ) பல்வேறு திட்டங்களுக்கான செயல்திறன் அளவுகோல்களை உருவாக்குதல் (பொருத்தமான பணி அளவீட்டு அலகுகள், விதிமுறைகள், அளவுகோல்கள், தரநிலைகள் மற்றும் பிற செயல்திறன் குறிகாட்டிகள்) நீண்ட கால உடல் மற்றும் நிதித் திட்டங்களைத் தயாரித்தல்
- ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் தயாரித்தல்:

ஒவ்வொரு திட்டத்தின் செயல்திறனை மதிப்பீடு செய்தல் மற்றும் ஒவ்வொரு பொறுப்பு அலகு மற்றும் பட்ஜெட்டுடன் ஒப்பிடுதல்

பலம் மற்றும் பலவீனங்களை மதிப்பிடுவதற்கும், தேவைப்பட்டால் மாற்றங்களைச் செய்வதற்கும் ஒரு திட்டத்துடன் அவ்வப்போது மதிப்பாய்வு செய்தல்.

இந்திய அரசாங்கத்தின் செயல்திறன் பட்ஜெட்டின் பயன்பாடு

செயல்திறன் பட்ஜெட் அல்லது நிரல் பட்ஜெட் திட்டமிடல்-நிரலாக்க-பட்ஜெட் அமைப்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, அவற்றின் தோற்றம் ஹூவர் சீர்திருத்தங்களுக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவின் ஜனாதிபதி, ஜான்சன் அவர்களை அறிமுகப்படுத்தினார், ஆனால் பின்னர் அவை 1971 இல் கைவிடப்பட்டன.

பிபிபிஎஸ் என்பது ஒட்டுமொத்த அரசாங்கத்திற்கான ஒட்டுமொத்த திட்டமிடலுடன் பட்ஜெட்டை ஒருங்கிணைப்பதற்கான ஒரு முயற்சியாகும், மேலும் அரசாங்கக் கொள்கைகளின் திட்டமிடல், செயல்படுத்தல் மற்றும் மதிப்பீடு ஆகியவற்றை முடிந்தவரை முறையாகச் செய்ய வேண்டும். இது தொழில்துறையில் அதன் வேர்களைக் கொண்டுள்ளது, அங்கு இது 1924 முதல் அமெரிக்க ஆட்டோமொபைல் நிறுவனமான ஜெனரல் மோட்டார்ஸால் நடைமுறையில் இருந்தது. பாதுகாப்புத் துறை 1964 இல் இதை ஏற்றுக்கொண்டது. ஜனாதிபதி ஜான்சன் 1965 ஆம் ஆண்டில் முழு கூட்டாட்சி பட்ஜெட்டிற்கும் பிபிபி முறையை பரிந்துரைத்தார்.

மாற்று இலக்குகள், திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்கள் மற்றும் அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான பல்வேறு வழிகளில் பிபிபி போதுமான வெயிட்டேஜைக் கொடுத்தது. இது கடுமையான பகுப்பாய்வின் அடிப்படையில் உள்ளீட்டு-வெளியீட்டு அமைப்பாக பார்க்கப்படுகிறது, இது பிற மாற்றுகளுடன் ஒப்பிடும்போது கொடுக்கப்பட்ட தீர்வுகளின் ஒப்பீட்டு நன்மையைக் கண்டறிய முற்படுகிறது. பிபிபிக்கான மையம் பட்ஜெட். பயன்படுத்தப்படும் முறைகள் திட்டமிடல் மற்றும் முடிவெடுப்பது. நோக்கம் மிகவும் சாத்தியமான பொருளாதாரம் மற்றும் மேம்பட்ட ஒருங்கிணைப்பு என்று அழைக்கப்படலாம்.

செயல்திறன் பட்ஜெட்டின் [பிபிபிஎஸ்ஸின்] நான்கு முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு அடையாளம் காணப்பட்டன:

- (1) இலக்குகள் அல்லது அரசு மற்றும் அதன் திட்டங்கள்;

- (2) திட்டங்களின் எதிர்கால ஆண்டு தாக்கங்கள்;
- (3) தொடர்புடைய செலவுகளின் பகுப்பாய்வு; மற்றும்
- (4) மாற்று நடவடிக்கைகளின் பகுப்பாய்வு மற்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட முடிவுகள்.

பிபிபி ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் ஒவ்வொரு திட்டத்திற்கும் திட்டத்திற்கும் சமூக-பொருளாதார நோக்கங்களை தேசிய நோக்கங்களின் வெளிச்சத்தில் வைக்கிறது. அந்தந்த செலவு-பயன் பகுப்பாய்வு மூலம் மாற்றுகளை அடையாளம் காண்பதை இது வலியுறுத்துகிறது. இதற்கு தொடர்ச்சியான இடை-நிறுவன ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் தேசிய இலக்குகளின் அடிப்படையில் அவ்வப்போது மதிப்பாய்வு மற்றும் மதிப்பீடுகள் தேவை. பிபிபிக்களின் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் சிக்கல் அதன் பகுப்பாய்வு தன்மை, இது அரசு ஊழியர்களை ஈர்க்காது.

இந்த அமைப்பு திட்டமிடல், நிரலாக்க மற்றும் பட்ஜெட் செயல்பாடுகளை ஒருங்கிணைக்கிறது மற்றும் பட்ஜெட் செயல்பாட்டில் திட்டமிடல் திட்டத்தை ஒருங்கிணைக்கிறது. "பிபிபிஎஸ் கிடைக்கக்கூடிய பல திட்டங்களில் சிறந்தவற்றைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கும், பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கும்போது பொருளாதார அடிப்படையில் தேர்வை மேம்படுத்துவதற்கும் பட்ஜெட்டின் திட்டமிடல் அம்சத்தை வலியுறுத்துகிறது. தொடர்புடைய திட்டமிடல் நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் போட்டியிடும் உரிமைகோரல்களிடையே பட்ஜெட்டை ஒதுக்கீட்டு செயல்முறையாக இது கருதுகிறது. "

இந்தியாவில் பிபிபிஎஸ் தேசிய மற்றும் மாநில திட்டமிடலில் இணைவது எளிது. அமெரிக்காவைப் போலன்றி, இந்தியாவில் ஒரு நிலையான திட்டமிடல் ஆணையம் உள்ளது, இது வழக்கமான ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் மூலம் திட்டமிட்ட வளர்ச்சியை முறையாகப் பயன்படுத்துகிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் பட்ஜெட் மதிப்பீடுகள் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் திட்ட ஒதுக்கீடுகளுடன் இடமளிக்கப்படுகின்றன மற்றும் திட்டமிடல் ஆணையத்தால் செய்யப்படும் திட்ட திட்டமிடல் தேசிய பாராளுமன்றத்தால் அதன் அங்கீகாரத்தைப் பெறுகிறது.

ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மூலதன வரவுசெலவுத் திட்டத்தை பிரதிபலிக்கிறது மற்றும் ஒவ்வொரு ஐந்தாம் ஆண்டிலும் நிதி ஆணையத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிதி ஏற்பாடு பட்ஜெட்டில் சேர்த்தல், கழித்தல் மற்றும் மாற்றங்களுடன் முறையாக வருடாந்திரம் செய்யப்படுகிறது. இது ஹூவர் கமிஷனின் நோக்கமாக இருந்த திட்டங்கள் மற்றும் திட்டங்களுடன் பட்ஜெட் செயல்முறையை நெறிப்படுத்துகிறது.

பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட்

பட்ஜெட்டின் பாரம்பரிய நுட்பம் போதுமானதாக இல்லை என்று கண்டறியப்பட்டுள்ளது, முந்தைய ஆண்டின் செலவு நிலை நடப்பு ஆண்டின் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கான தளமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. பாரம்பரிய முறைகள் பல்வேறு பிரிவுகளுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யும் விஷயத்தில் செயல்திறனின் சிக்கலை முழுமையாக தீர்க்கவில்லை. எனவே பட்ஜெட்டில் ஒரு புதிய நுட்பத்தின் தேவை உள்ளது, எந்த சாதனங்கள் மற்றும் பட்ஜெட்டுக்கு ஒரு அர்த்தமுள்ள தளத்தைப் பயன்படுத்துகின்றன. ஜீரோ அடிப்படையிலான பட்ஜெட் என்பது பட்ஜெட்டின் அத்தகைய ஒரு நுட்பமாகும்.

பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட்டில், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு புதிய ஆண்டாகக் கருதப்படுகிறது, இதனால் முந்தைய ஆண்டுக்கும் நடப்பு ஆண்டிற்கும் இடையில் இணைக்கும் இணைப்பை வழங்குகிறது. கடந்தகால செயல்திறன் மற்றும் திட்டங்கள் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. பட்ஜெட் முற்றிலும் புதிய மற்றும் முழு நிதி முயற்சியாக அதாவது பூஜ்ஜிய தளங்களிலிருந்து பார்க்கப்படுகிறது.

பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் வெவ்வேறு நிலைகளில் செயல் திட்டங்களை மதிப்பீடு செய்து முன்னுரிமை அளிக்கிறது. ஒவ்வொரு துறையும் அதன் கண்ணோட்டத்திலிருந்து அதன் வரவு செலவுத் திட்டத்தை நியாயப்படுத்த வேண்டும்; சாத்தியமான மாற்றுகளை மதிப்பீடு செய்தல்,

இறுதித் தேர்வு மற்றும் செயல்படுத்தலுக்கு முன், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கப்படும்.

பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் மற்ற முறைகளிலிருந்து எவ்வாறு வேறுபடுகிறது

தெளிவான புரிதலைப் பெற, செயல்பாட்டு அடிப்படையிலான பட்ஜெட் போன்ற பட்ஜெட்டின் பிற முறைகளுக்கு இடையிலான முக்கிய வேறுபாடுகளைப் புரிந்துகொள்வது அவசியம்.

1. பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான Vs. செயல்பாட்டு அடிப்படையிலான பட்ஜெட்
2. பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான Vs. பாரம்பரிய பட்ஜெட்
3. பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான Vs. அதிகரிக்கும் பட்ஜெட்

பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் நன்மைகள்

1. **துல்லியம்:** முந்தைய ஆண்டின் வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் சில தன்னிச்சையான மாற்றங்களைச் செய்வதை உள்ளடக்கிய பட்ஜெட்டின் வழக்கமான முறைகளுக்கு எதிராக, பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் ஒவ்வொரு துறையும் பணப்புழக்கத்தின் ஒவ்வொரு பொருளையும் மறுபரிசீலனை செய்யச் செய்கிறது மற்றும் அவற்றின் செயல்பாட்டு செலவுகளை கணக்கிடுகிறது. இது ஓரளவிற்கு செலவுக் குறைப்புக்கு உதவுகிறது, ஏனெனில் இது விரும்பிய செயல்திறனுக்கு எதிரான செலவுகள் பற்றிய தெளிவான படத்தை அளிக்கிறது.
2. **செயல்திறன்:** இது வரலாற்று எண்களைப் பார்க்காமல் உண்மையான எண்களைப் பார்ப்பதால் வளங்களை திறம்பட ஒதுக்கீடு செய்ய உதவுகிறது) துறை வாரியாக.

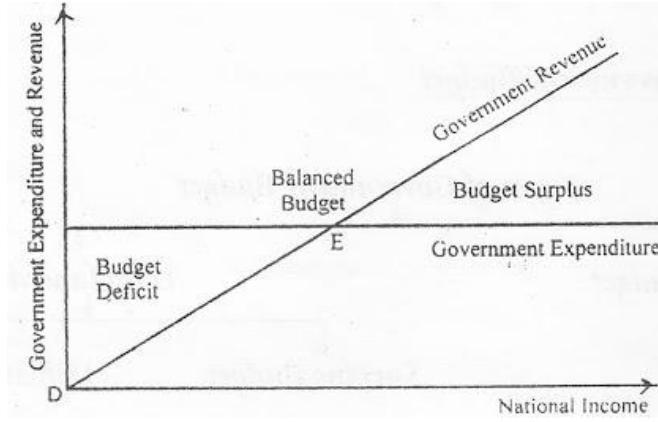
3. **தேவையற்ற செயல்பாடுகளில் குறைப்பு:** இது வாய்ப்புகள் அடையாளம் காணப்படுவதற்கும், பயனற்ற அல்லது தேவையற்ற அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் அகற்றுவதன் மூலம் விஷயங்களைச் செய்வதற்கான அதிக செலவு குறைந்த வழிகளுக்கும் வழிவகுக்கிறது.
4. **பட்ஜெட் பணவீக்கம்:** ஒவ்வொரு வரி உருப்படியும் நியாயப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதால், பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் பட்ஜெட் பணவீக்கத்தின் அதிகரிக்கும் பட்ஜெட்டின் பலவீனத்தை சமாளிக்கிறது .
5. **ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் தொடர்பு:** இது திணைக்களத்திற்குள் ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் தகவல்தொடர்புகளை மேம்படுத்துகிறது மற்றும் முடிவெடுப்பதில் பணியாளர்களை ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் அவர்களை ஊக்குவிக்கிறது.

பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் தகுதி இது ஒரு இலாபகரமான முறையாகத் தோன்றினாலும், கீழ் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள தீமைகளை அறிந்து கொள்வது அவசியம்:

பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் குறைபாடுகள்

1. **நேரத்தை எடுத்துக்கொள்வது:** பூஜ்ஜிய அடிப்படையிலான பட்ஜெட் என்பது ஒரு நிறுவனம் அல்லது அரசாங்கத்தால் நிதியளிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரிக்கும் வரவு செலவுத் திட்டத்திற்கு எதிராக செய்ய மிகவும் நேரத்தை செலவழிக்கும் பயிற்சியாகும், இது மிகவும் எளிதான முறையாகும்.
2. **அதிக மனிதவள தேவை:** புதிதாக ஒரு முழு பட்ஜெட்டை உருவாக்குவதற்கு அதிக எண்ணிக்கையிலான ஊழியர்களின் ஈடுபாடு தேவைப்படலாம். பல துறைகளுக்கு போதுமான நேரமும் மனித வளமும் இல்லை.

3. நிபுணத்துவ பற்றாக்குறை : ஒவ்வொரு வரி உருப்படியையும் ஒவ்வொரு செலவையும் விளக்குவது கடினமான பணியாகும், மேலும் மேலாளர்களுக்கு பயிற்சி தேவை.

புள்ளி E இல், பட்ஜெட் சீரானது புள்ளி E இன் இடதுபுறத்தில் அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் பற்றாக்குறையில் , புள்ளி E இன் வலதுபுறத்திலும் பட்ஜெட் உபரி உள்ளது.

அரசாங்கம் பட்ஜெட் பற்றாக்குறையைச் சந்திக்கும்போது கடன் வாங்குவதன் மூலம் நிதியளிக்கப்படுகிறது, அரசாங்க பத்திரங்களை வழங்குவதன் மூலம் அரசாங்கம் பொதுமக்களிடமிருந்து கடன் வாங்குகிறது . .இது அரசாங்கக் கடன் அல்லது பொதுக் கடனுக்கு வழிவகுக்கிறது

இந்திய அரசு பட்ஜெட்: பொருள், கூறுகள், குறிக்கோள்கள் மற்றும் வகைகள்!

பொருள்

"அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் என்பது ஒரு நிதியாண்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாய் மற்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்ட செலவினங்களின்

உருப்படி வாரியான மதிப்பீடுகளைக் காட்டும் வருடாந்திர நிதிநிலை அறிக்கையாகும்."

உங்கள் வீட்டு வரவு செலவுத் திட்டம் நீங்கள் சம்பாதிக்கும் மற்றும் செலவழிக்கும் விஷயங்களைப் போலவே, அரசாங்க பட்ஜெட்டும் அதன் வருமானம் மற்றும் செலவினங்களின் அறிக்கையாகும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் தொடக்கத்தில், வரவிருக்கும் நிதியாண்டிற்கான ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களின் மதிப்பீட்டை அரசாங்கம் மக்களவை முன் முன்வைக்கிறது.

அரசாங்கம் அதன் நோக்கங்களின்படி செலவினங்களைத் திட்டமிட்டு, பின்னர் முன்மொழியப்பட்ட செலவினங்களை பூர்த்தி செய்ய வளங்களை திரட்ட முயற்சிக்கிறது. வரி, கட்டணம் மற்றும் அபராதம், மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படும் கடன்களுக்கான வட்டி மற்றும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் ஈவுத்தொகை ஆகியவற்றிலிருந்து அரசாங்கம் பரவலாக பணம் சம்பாதிக்கிறது. அரசாங்கம் முக்கியமாக (i) குடிமக்களுக்கு பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை பாதுகாத்தல் மற்றும் வழங்குதல், (ii) சட்டம் ஒழுங்கு மற்றும் (iii) உள் பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு, ஊழியர்களின் சம்பளம் போன்றவற்றில் செலவிடுகிறது. இந்தியாவில் பாராளுமன்றத்திற்கு முன் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்க அரசியலமைப்பு தேவை உள்ளது. அடுத்த நிதியாண்டு. நிதி (நிதி) ஆண்டு ஏப்ரல் 1 ஆம் தேதி தொடங்கி அடுத்த ஆண்டு மார்ச் 31 ஆம் தேதியுடன் முடிவடைகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, 2010-11 நிதி அல்லது பட்ஜெட் ஆண்டு ஏப்ரல் 1, 2010 முதல் மார்ச் 31, 2011 வரை. வெளிப்படையாக, பட்ஜெட் என்பது அரசாங்கத்தின் மிக முக்கியமான தகவல் ஆவணமாகும், ஏனெனில் அரசாங்கம் அதன் திட்டங்களையும் திட்டங்களையும் பட்ஜெட்டின் மூலம் செயல்படுத்துகிறது.

பட்ஜெட்டின் முக்கிய கூறுகள்:

- i. இது அரசாங்க ரசீதுகள் மற்றும் செலவினங்களின் மதிப்பீடுகளின் அறிக்கை.

- ii. பட்ஜெட் மதிப்பீடுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம், பொதுவாக ஒரு வருடம் தொடர்பானவை.
- iii. **விளம்பரங்கள்:**அரசாங்கத்தின் நோக்கங்களின்படி செலவு மற்றும் நிதி ஆதாரங்கள் திட்டமிடப்பட்டுள்ளன.
- iv. இது செயல்படுத்தப்படுவதற்கு முன்னர் பாராளுமன்றம் அல்லது சட்டமன்றம் அல்லது வேறு ஏதேனும் அதிகாரத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் (நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்).

வரவு செலவுத் திட்ட வழி முறைகள் :

வரவு-செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரித்தல் : இந்திய அரசின் வரவு-செலவுத் திட்டம் (1) கடந்த ஆண்டின் வரவுகள் செலவுகள் பற்றிய உண்மையான விபரங்கள் (Actual Figures) (2) நடப்பு ஆண்டின் திருத்தியமைக்கப்பட்ட மதிப்பீடுகள் (Revised Estimates) (3) வருண் ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகள் ஆகியவற்றைக் கொவைப்படுத்தித் தருகின்றது.

வரவு-செலவுத்திட்டத்தை அளித்தல் : நமது நாட்டின் நிதியமைச்சர் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வழக்கமாக ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிப்ரவரி 23-ல் அளிக்கின்றார். முதலில் மக்களவையில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் இயல்பு, முக்கியத்துவம் மதிப்பீடுகளின் பின்புலம், நிதிக்கொள்கை ஆகியவற்றை விளக்கி சொற்பொவாற்றுவார்.

பொது விவாதம் : நிதியமைச்சர் நாடாளுமன்றத்தின் மக்கள் அவையில் (Lok Sabha) வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அளித்த பிறகு, அவைத்தலைவர் குறிப்பிடும் தேதியில் பொது விவாதம் குறைந்தது மூன்று நாட்களாவது நடைபெறும். விரும்புகின்ற உறுப்பினர்களுக்கெல்லாம் வரவு-செலவுத் திட்டம் பற்றிப் பேச வாய்ப்புக் கிடைக்கும்.

மானியக் கோரிக்கைகளுக்கு வாக்களித்தல் : விவாதத்திற்குப் பிறகு வாக்களித்து ஒவ்வொன்றையும் நாடாளுமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளும். எந்த ஒரு இனத்திற்கும் ஒதுக்கிய தொகையைக் குறைக்கக் கோரி எதிர்க்கட்சியினர்

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

கொண்டு வரும் தீர்மானம் வெற்றி பெற்று விட்டால் அது அமைச்சரவையின் மீது கொண்டு வரப்பெற்ற நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானமாகிவிடும்.

இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றிய பிறகுதான் அரசு அனுமதியளிக்கப் பெற்ற தொகையைத் தொகு நிதியிலிருந்து எடுத்துச் செலவிட முடியும்.

அரசாங்க பட்ஜெட்டின் நோக்கங்கள்:

சமத்துவம் மற்றும் சமூக நீதியுடன் கூடிய விரைவான மற்றும் சீரான பொருளாதார வளர்ச்சியே நமது கொள்கைகள் மற்றும் திட்டங்களின் பொதுவான நோக்கமாக உள்ளது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டத்தின் பொதுவான நோக்கங்கள் பின்வருமாறு:

(i) பொருளாதார வளர்ச்சி:

மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்துவதற்காக விரைவான மற்றும் சீரான பொருளாதார வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பது பொருளாதார வளர்ச்சி என்பது பொருளாதாரத்தின் உண்மையான மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பைக் குறிக்கிறது, அதாவது பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் அளவின் தொடர்ச்சியான அதிகரிப்பு. பொது நலன் முக்கிய வழிகாட்டியாகும்.

(ii) வறுமை மற்றும் வேலையின்மை குறைப்பு:

வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்குவதன் மூலமும், ஏழைகளுக்கு அதிகபட்ச சமூக நலன்களை வழங்குவதன் மூலமும் வெகுஜன வறுமை மற்றும் வேலையின்மையை ஒழிப்பது. உண்மையில், சமூக நலன் என்பது மிக முக்கியமான ஒரு குறிக்கோள். ஒவ்வொரு இந்தியனும் தனது அடிப்படை தேவைகளான உணவு, உடை, வீட்டுவசதி (ரோட்டி, கப்தா, மக்கான்)

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

ஆகியவற்றுடன் ஒழுக்கமான சுகாதார பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி வசதிகளை பூர்த்தி செய்ய முடியும்.

(iii) ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைத்தல் / வருமான மறுபகிர்வு:

வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்க, வரி விதிப்பதன் மூலமும் மானியங்களை வழங்குவதன் மூலமும் அரசாங்கம் வருமான விநியோகத்தைப் பாதிக்கலாம். பணக்காரர்கள் தங்கள் செலவழிப்பு வருமானத்தை குறைத்து, குறைந்த வருமானக் குழுவின் வீதத்தைக் குறைக்க அரசாங்கம் அதிக வரி விதிக்கிறது. மீண்டும், வருமான நிலை குறைவாக உள்ளவர்களுக்கு அரசாங்கம் மானியங்களையும் வசதிகளையும் வழங்குகிறது. ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்க மீண்டும் பொதுச் செலவு பயனுள்ளதாக இருக்கும். செல்வம் மற்றும் வருமானத்தின் சமமான விநியோகத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. பொருளாதார முன்னேற்றம் போதுமான குறிக்கோள் அல்ல, ஆனால் இலக்கு சமமான முன்னேற்றமாக இருக்க வேண்டும்.

வருமான மறுபகிர்வு:

வருமான விநியோகத்தில் சமத்துவம் என்பது வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்கும் வகையில் வருமான விநியோகத்தை ஒதுக்கீடு செய்வதோடு சில பணக்காரர்களிடையே வருமான செறிவு இல்லை என்பதாகும். சமூகத்தின் ஏழை பிரிவுகளின் உண்மையான வருமானம் அதிகரிக்கும் விகிதம் சமூகத்தின் பணக்கார பிரிவுகளை விட வேகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு இது முதன்மையாக தேவைப்படுகிறது. வரிவிதிப்பு, மானியங்கள் மற்றும் பொதுச் செலவுகள் போன்ற நிதிக் கருவிகளை பொருளை அடைய பயன்படுத்தலாம்.

(iv) வளங்களை மறு ஒதுக்கீடு செய்தல்

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

சமூக மற்றும் பொருளாதார நோக்கங்களை அடைவதற்கு வளங்களை மறு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் .ஆகவே, தனியார் துறை முன்முயற்சி வராத சமூக உற்பத்தித் துறைகளில் அரசாங்கம் அதிக வளங்களை வழங்குகிறது, எ.கா., பொது சுகாதாரம், கிராமப்புற மின்மயமாக்கல், கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவை. சமூக பயனுள்ள பொருட்களின் (காதி போன்றவை) உற்பத்திக்கு அதிக நிதி ஒதுக்குகிறது மற்றும் பிராந்தியங்களின் சீரான பொருளாதார வளர்ச்சியை மேம்படுத்துவதற்காக வேறு சில பகுதிகளிலிருந்து வளங்களை ஈர்க்கிறது. கூடுதலாக அரசு தேவைப்படும்போது நேரடியாக உற்பத்தியை மேற்கொள்கிறது,

(V) விலை நிலைத்தன்மை / பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை:

அரசாங்கம் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை, அதாவது வரி, மானியங்கள் மற்றும் செலவுகள் மூலம் பொதுவான விலை மட்டத்தில் ஏற்ற இறக்கங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். உதாரணமாக, பணவீக்கம் இருக்கும்போது (விலைகளின் தொடர்ச்சியான உயர்வு), அரசாங்கம் அதன் செலவினங்களைக் குறைக்க முடியும். மனச்சோர்வு இருக்கும்போது, மக்களால் செலவினங்களை ஊக்குவிக்க அரசாங்கம் வரிகளை குறைத்து மானியங்களை வழங்க முடியும்.

(Vi) பொது நிறுவனங்களின் நிதி மற்றும் மேலாண்மை:

ரயில்வே, மின் உற்பத்தி மற்றும் நீர்வழிகள் போன்ற தேசிய ஏகபோகங்களின் இயல்புடைய பொது நிறுவனங்களுக்கு நிதியளித்தல் மற்றும் நிர்வகித்தல்.

பட்ஜெட்டின் தாக்கம்:

Dr. A.Jayakodi, Assistant Professor of Economics,
GCWK

ஒரு பட்ஜெட் மூன்று நிலைகளில் சமுதாயத்தை பாதிக்கிறது, (i) இது வருவாயின் அளவைக் கருத்தில் கொண்டு, கட்டுப்படுத்தப்பட்ட செலவினங்களின் மூலம் ஒட்டுமொத்த நிதி ஒழுக்கத்தை ஊக்குவிக்கிறது, (ii) நாட்டின் வளங்கள் சமூக முன்னுரிமைகளின் அடிப்படையில் ஒதுக்கப்படுகின்றன, (iii) இது பயனுள்ள மற்றும் அதன் இலக்குகள் மற்றும் இலக்குகளை அடைய பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை வழங்குவதற்கான திறமையான திட்டங்கள்.